

CH1

1. หน้า 1-2: บทนำและสารบัญ

- อธิบายเกี่ยวกับบทนำและหัวข้อทั้งหมดที่จะกล่าวถึงในเอกสารนี้ เช่น การแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน, แนวคิดในการแก้ปัญหา, ประเภทของปัญหา, การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยแก้ปัญหา, ปัญหาที่พบในการแก้ปัญหา, และการวัดผลและทดสอบ.

2. หน้า 3-4: การแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน

- อธิบายปัญหาทั่วไปที่เราพบในชีวิตประจำวัน ตั้งแต่ปัญหาง่ายๆ เช่น เลือกอาหารที่จะกิน ไปจนถึงปัญหาที่ยากกว่า เช่น การเลือกอาชีพหลังจบการศึกษา.

3. หน้า 5-7: คำถามในการแก้ปัญหา (5W1H)

- นำเสนอการใช้คำถาม 5W1H (ใคร, อะไร, ที่ไหน, เมื่อไหร่, ทำไม, อย่างไร) เพื่อช่วยในการวิเคราะห์และแก้ปัญหายอย่างเป็นระบบ.

What (อะไร): ต้องระบุปัญหาอย่างชัดเจนว่าเป็นอะไร

Who (ใคร): ต้องพิจารณาว่าใครเกี่ยวข้องหรือได้รับผลกระทบ

When (เมื่อไร): ช่วงเวลาที่ปัญหาเกิดขึ้น

Where (ที่ไหน): สถานที่ที่ปัญหาเกิดขึ้น

Why (ทำไม): สาเหตุที่ทำให้ปัญหาเกิดขึ้น

How (อย่างไร): วิธีการที่จะใช้ในการแก้ไขปัญหา

นี่คือตัวอย่างคำถาม 5W1H สำหรับการแก้ปัญหาในสองเรื่องที่แตกต่างกัน:

1. เรื่องการเปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่

Who (ใคร): ใครคือเป้าหมายหลักสำหรับผลิตภัณฑ์ใหม่นี้?

What (อะไร): ผลิตภัณฑ์ใหม่นี้แก้ปัญหาอะไรให้กับลูกค้า?

Where (ที่ไหน): ที่ไหนจะเป็นสถานที่จำหน่ายหลักสำหรับผลิตภัณฑ์นี้?

When (เมื่อไหร่): เมื่อไหร่ที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการเปิดตัวผลิตภัณฑ์?

Why (ทำไม): ทำไมต้องพัฒนาผลิตภัณฑ์นี้? มีปัจจัยอะไรที่สนับสนุนการสร้างมันขึ้นมา?

How (อย่างไร): จะใช้วิธีการใดในการโปรโมตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์นี้ให้กับตลาด?

2. เรื่องการปรับปรุงระบบการให้บริการลูกค้า

Who (ใคร): ใครคือผู้ที่รับผิดชอบในการปรับปรุงระบบนี้?

What (อะไร): ปัญหาหลักที่ลูกค้าพบกับระบบปัจจุบันคืออะไร?

Where (ที่ไหน): จะปรับปรุงส่วนใดบ้างในระบบการให้บริการ?

When (เมื่อไหร่): เมื่อไหร่ที่ควรเริ่มต้นโปรเจกต์ปรับปรุงระบบนี้?

Why (ทำไม): ทำไมเราถึงต้องปรับปรุงระบบการให้บริการนี้? มีผลตอบรับอย่างไรจากลูกค้า?

How (อย่างไร): จะใช้วิธีการและเทคโนโลยีใดในการปรับปรุงระบบการให้บริการนี้?

4. หน้า 8-10: การคิด

- กล่าวถึงวิธีการคิดที่ต่างกัน รวมถึงการคิดแบบดั้งเดิมและการคิดนอกกรอบ พร้อมด้วยตัวอย่างเฉพาะเช่น การแก้ปัญหาการเข้าสู่ระบบ.

หน้า 8

หน้านี้นุ่งเน้นไปที่การแนะนำแนวทางการคิดเพื่อแก้ปัญหา:

- การคิดเป็นขั้นตอน:** การใช้ข้อมูลที่มีอยู่เพื่อแก้ปัญหาหรือหาคำตอบ นี่คือการคิดที่ต้องการความชัดเจนในทิศทางและแนวทางในการแก้ไข ตัวอย่างเช่น การตรวจสอบชื่อผู้ใช้และรหัสผ่านเมื่อมีปัญหาในการเข้าสู่ระบบ หรือการตรวจสอบการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต หรือการรีเซ็ตรหัสผ่าน เป็นการแก้ไขที่เป็นลำดับขั้นตอนและตามกระบวนการที่แน่นอน.
- การคิดนอกกรอบ:** แนวทางการคิดที่ไม่จำกัดอยู่เพียงวิธีการแบบเดิมๆ แต่ใช้วิธีการที่สร้างสรรค์และไม่ตามแบบแผน เช่น เมื่อเจอปัญหาในการเข้าสู่ระบบอาจไม่จำเป็นต้องตรวจสอบเพียงชื่อ

ผู้ใช้หรือรหัสผ่าน แต่อาจคิดถึงการเปลี่ยนแปลงวิธีการล็อกอิน เช่น ใช้การยืนยันตัวตนด้วย
ใบหน้าหรือการพิสูจน์ตัวตนจากอีเมล.

หน้า 9

- **ต่อยอดจากหน้า 8** หน้าเน้นเทคนิคการคิดและการประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหา:
 - การใช้ข้อมูลและทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อหาวิธีแก้ปัญหาในแบบที่เป็นระบบและมีลำดับขั้นตอน.
 - การสำรวจวิธีการแก้ไขที่อาจไม่ได้มาจากกระบวนการปกติ แต่อาจผ่านการทดลองและข้อผิดพลาดหรือการใช้แนวคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ ที่อาจแตกต่างจากแนวทางเดิม.

หน้า 8-9 ในสารบัญนี้จึงเป็นการทำความเข้าใจถึงการใช้ทักษะการคิดที่หลากหลายในการแก้ปัญหา โดยทั้งหน้ามุ่งเน้นไปที่การพัฒนาความสามารถในการใช้ข้อมูลที่มี การเปิดรับต่อการคิดอย่างเสรี และการสร้างสรรค์แนวทางใหม่ๆ ในการจัดการกับปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น.

หน้า 10

ทักษะการแก้ปัญหา (Problem Solving Skills)

หน้านี้มุ่งเน้นไปที่การนิยามและการอธิบายทักษะที่จำเป็นในการแก้ปัญหา:

- **การกำหนดทักษะ:** ทักษะการแก้ปัญหามีกำหนดว่าเป็นทักษะที่เกี่ยวข้องกับการหาวิธีการแก้ไขปัญหาโดยการพิจารณารายละเอียดทั้งหมดของปัญหา, การวิเคราะห์ปัญหานั้น, และการค้นหาทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อเสร็จสิ้นงาน.
- **การพัฒนาทักษะ:** บ่งชี้ว่าการแก้ปัญหามีประสิทธิภาพต้องอาศัยการมองเห็นรายละเอียดที่ครบถ้วน, การวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วน, และการหาทรัพยากรที่เหมาะสมเพื่อตอบสนองต่อปัญหานั้น.

ความสำคัญของทักษะการแก้ปัญหา

- การมีทักษะการแก้ปัญหาที่ดีจะช่วยให้บุคคลสามารถรับมือกับสถานการณ์ที่ต้องการการตัดสินใจหรือการหาคำตอบได้ดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในชีวิตประจำวันหรือในสถานการณ์ทางธุรกิจและอาชีพ.

- การเสริมสร้างทักษะเหล่านี้จะทำให้บุคคลมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนมากขึ้นและสามารถนำไปใช้ในหลากหลายสถานการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ.

ในหน้านี้, ทักษะการแก้ปัญหาถูกนำเสนอเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับทุกคนในยุคปัจจุบัน ที่ต้องเผชิญกับปัญหาและความท้าทายที่หลากหลาย และต้องมีการตัดสินใจอย่างมีข้อมูลครบถ้วน.

5. หน้า 11-18: แนวคิดทั่วไปในการแก้ปัญหา

- ขั้นตอนต่างๆ ในกระบวนการแก้ปัญหาตั้งแต่การระบุปัญหาไปจนถึงการประเมินผลของวิธีการแก้ปัญหาที่เลือกไว้.

ขั้นตอนที่ 1: ระบุปัญหา (Identify the Problem)

- การระบุปัญหา: ขั้นตอนนี้เน้นที่การตั้งชื่อและกำหนดปัญหาอย่างชัดเจน ซึ่งจำเป็นต้องทำก่อนที่จะเริ่มแก้ไขปัญหาใดๆ มันเกี่ยวข้องกับการระบุว่าปัญหานั้นคืออะไร และการพิจารณาถึงผลกระทบหรือสิ่งที่ต้องการแก้ไข.

ขั้นตอนที่ 2: เข้าใจปัญหา (Understand the Problem)

- การเข้าใจปัญหา: ขั้นตอนนี้คือการทำความเข้าใจปัญหาอย่างลึกซึ้ง รวมถึงสาเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหา เป้าหมายคือการทำให้ชัดเจนว่าปัญหานั้นประกอบด้วยอะไรบ้างและมีบริบทหรือขอบเขตอย่างไร.

ขั้นตอนที่ 3: ระบุทางเลือกในการแก้ปัญหา (Identify Alternative Solutions)

- การหาทางเลือก: ในขั้นตอนนี้จะเกี่ยวข้องกับการสร้างไอเดียหรือทางเลือกต่างๆ ที่สามารถใช้แก้ปัญหานั้นได้ มันอาจรวมถึงการสร้างสรรค์วิธีแก้ไขแบบต่างๆ และการประเมินว่าแต่ละทางเลือกมีความเป็นไปได้อย่างไร.

ขั้นตอนที่ 4: เลือกทางเลือกที่ดีที่สุด (Select the Best Solution)

- การเลือกวิธีการแก้ไข: ขั้นตอนนี้เน้นที่การประเมินและเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดจากทางเลือกที่ได้มาในขั้นตอนที่แล้ว การตัดสินใจนี้จะขึ้นอยู่กับประโยชน์และข้อจำกัดของแต่ละทางเลือก รวมถึงการพิจารณาถึงความเป็นไปได้และผลกระทบในการนำไปใช้.

ขั้นตอนที่ 5: วางแผนการดำเนินการ (Plan the Implementation)

- **การวางแผนการดำเนินการ:** หลังจากทางเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการวางแผนว่าจะนำทางเลือกนั้นไปใช้งานอย่างไร มันรวมถึงการวางแผนขั้นตอนการดำเนินการ, การจัดหาทรัพยากร, และการกำหนดเวลาสำหรับการดำเนินการ.

ขั้นตอนที่ 6: ประเมินผลของวิธีการแก้ปัญหา (Evaluate the Solution)

- **การประเมินผล:** ขั้นตอนสุดท้ายคือการประเมินผลลัพธ์ของการแก้ไขปัญหา เพื่อดูว่าวิธีการที่เลือกไว้นั้นได้ผลลัพธ์ที่ต้องการหรือไม่ และเพื่อตรวจสอบว่ามีข้อผิดพลาดหรือปัญหาใหม่เกิดขึ้นหรือไม่.

กระบวนการนี้ช่วยให้ผู้ที่มีปัญหาสามารถจัดการและแก้ไขปัญหาได้อย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ โดยแต่ละขั้นตอนมีบทบาทสำคัญในการนำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่เป็นรูปธรรม.

6. หน้า 19-25: การแก้ปัญหาด้วยคอมพิวเตอร์

- วิธีการใช้คอมพิวเตอร์ในการแก้ปัญหาและการประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์และระบบอัลกอริธึมในการแก้ปัญหาต่างๆ.

ตัวอย่างการใช้กระบวนการแก้ปัญหา 6 ขั้นตอนในการพัฒนาโปรแกรมคำนวณ Basal Metabolic Rate (BMR) ซึ่งเป็นการวัดอัตราการเผาผลาญพลังงานขั้นต่ำที่ร่างกายต้องการเพื่อดำรงชีวิตในสภาวะพักผ่อน:

ขั้นตอนที่ 1: ระบุปัญหา (Identify the Problem)

- **ปัญหา:** ต้องการพัฒนาโปรแกรมคำนวณ BMR ที่ช่วยให้ผู้ใช้สามารถเข้าใจความต้องการพลังงานพื้นฐานของตนเอง เพื่อการวางแผนอาหารและการออกกำลังกายที่เหมาะสม.

ขั้นตอนที่ 2: เข้าใจปัญหา (Understand the Problem)

- **เข้าใจ:** การคำนวณ BMR ต้องพิจารณาหลายปัจจัย เช่น เพศ, อายุ, น้ำหนัก, ส่วนสูง และระดับการเผาผลาญพลังงาน.

ขั้นตอนที่ 3: หาทางเลือกในการแก้ปัญหา (Identify Alternative Solutions)

- **ทางเลือก A:** ใช้สูตร Harris-Benedict แบบเก่า

- ทางเลือก B: ใช้สูตร Harris-Benedict ที่ปรับปรุงใหม่
- ทางเลือก C: ใช้สูตร Mifflin-St Jeor ซึ่งเป็นสูตรที่ทันสมัยและแม่นยำกว่า

ขั้นตอนที่ 4: เลือกทางเลือกที่ดีที่สุด (Select the Best Alternative Solutions)

- เลือกทางเลือก C: สูตร Mifflin-St Jeor มีความแม่นยำสูงและเป็นที่ยอมรับในวงการวิทยาศาสตร์การแพทย์

ขั้นตอนที่ 5: วางแผนการดำเนินการ (List Instructions)

- ออกแบบ UI ให้ผู้ใช้ป้อนเพศ, อายุ, น้ำหนัก (กิโลกรัม), ส่วนสูง (เซนติเมตร)
- พัฒนาฟังก์ชันการคำนวณตามสูตร Mifflin-St Jeor:
 - สำหรับผู้ชาย: $BMR = 10 * weight(kg) + 6.25 * height(cm) - 5 * age(y) + 5$
 - สำหรับผู้หญิง: $BMR = 10 * weight(kg) + 6.25 * height(cm) - 5 * age(y) - 161$
- ทดสอบฟังก์ชันการคำนวณ

ขั้นตอนที่ 6: ประเมินผล (Evaluate the Solution)

- ทดสอบโปรแกรมกับข้อมูลจริงจากผู้ใช้หลายกลุ่ม
- รวบรวมข้อเสนอแนะและประเมินความแม่นยำของการคำนวณ
- ปรับปรุงฟังก์ชันการคำนวณหากจำเป็น

7. หน้า 26-29: ประเภทของปัญหา

- คำอธิบายเกี่ยวกับปัญหาแบบอัลกอริธึมและฮิวริสติก และวิธีการที่ต่างกันในการแก้ปัญหาเหล่านั้น.

หน้า 26-27: ประเภทของปัญหา (Types of Problems)

- การนำเสนอประเภทของปัญหาต่างๆ ที่มักพบในการแก้ปัญหาด้วยคอมพิวเตอร์และในชีวิตประจำวัน สำคัญที่สุดคือการแบ่งปัญหาออกเป็นสองประเภทหลัก: อัลกอริธึมและฮิวริสติก.

- **เพิ่มเติม:** ควรทราบถึงตัวอย่างของแต่ละประเภทปัญหาเพื่อช่วยให้แยกแยะและจำแนกประเภทได้ง่ายขึ้นในการปฏิบัติจริง.

หน้า 28: การแก้ปัญหาแบบฮิวริสติก (Heuristic solutions)

- **คำอธิบาย:** การแก้ปัญหาแบบฮิวริสติกนี้เน้นการใช้การตัดสินใจที่อิงตามประสบการณ์และการคาดการณ์ผลลัพธ์จากข้อมูลที่มีอยู่ ไม่มีขั้นตอนที่ชัดเจนหรือสูตรเฉพาะในการแก้ไขปัญหา ซึ่งต่างจากวิธีอัลกอริทึมที่มีขั้นตอนแน่นอนและผลลัพธ์ที่คาดการณ์ได้.
- **การประยุกต์ใช้:** วิธีนี้มักใช้ในการตัดสินใจที่ซับซ้อน ซึ่งคำนึงถึงปัจจัยหลายอย่างและอาศัยการประเมินสถานการณ์จริง เช่น ในการพัฒนาแผนกลยุทธ์ธุรกิจหรือการตัดสินใจด้านการลงทุนที่ต้องพิจารณาถึงปัจจัยหลายๆ อย่างในตลาด.

ข้อมูลเพิ่มเติมที่ควรรู้: การใช้วิธีการฮิวริสติกมักต้องอาศัยประสบการณ์และความรู้เฉพาะด้านของผู้ตัดสินใจ เพื่อให้สามารถวิเคราะห์และประเมินผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างแม่นยำยิ่งขึ้น. นอกจากนี้ การฝึกฝนและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องจะช่วยให้การใช้วิธีนี้มีประสิทธิภาพขึ้น.

หน้า 29 "Algorithmic solutions" หรือการแก้ปัญหาแบบอัลกอริทึม

ซึ่งเป็นวิธีการที่มีขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจนและเป็นระเบียบของ Algorithmic solutions**:

- การแก้ปัญหาแบบอัลกอริทึมมีการปฏิบัติตามขั้นตอนที่แน่นอน จากจุดเริ่มต้นไปจนถึงจุดสิ้นสุด.
- ขั้นตอนเหล่านี้มักจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ถูกต้องและมีข้อผิดพลาดน้อยมาก.
- วิธีนี้ถูกใช้ในการแก้ปัญหาทางคอมพิวเตอร์ในหลายสถานการณ์ เช่น การแก้โจทย์คณิตศาสตร์หรือการพัฒนาซอฟต์แวร์.

ข้อมูลเพิ่มเติมที่ควรรู้:

1. **การเข้าใจ Algorithm:** การศึกษาและเข้าใจอัลกอริทึมคือการทำความเข้าใจกระบวนการแก้ปัญหาขั้นตอนต่างๆ อย่างละเอียด รวมถึงการทำความเข้าใจว่าแต่ละขั้นตอนมีบทบาทอย่างไรในการไปถึงผลลัพธ์สุดท้าย.

2. **การออกแบบ Algorithm:** การออกแบบอัลกอริธึมที่มีประสิทธิภาพต้องพิจารณาถึงทั้งความถูกต้องและประสิทธิภาพในการดำเนินการ และต้องคำนึงถึงสถานการณ์ที่อัลกอริธึมนั้นจะถูกใช้งาน.
3. **การทดสอบและการตรวจสอบ Algorithm:** หลังจากการพัฒนาอัลกอริธึม จำเป็นต้องมีการทดสอบเพื่อตรวจสอบว่าอัลกอริธึมทำงานได้ตามที่คาดหวังและแก้ไขปัญหาที่ได้รับมอบหมายอย่างถูกต้องหรือไม่.

8. หน้า 30-38 Problem Solving with Computers

หน้า 30: Problem Solving with Computers

- หัวข้อหลัก: การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยแก้ปัญหา
- แนวคิด: คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยจัดการกับปัญหาที่ซับซ้อนและต้องการการวิเคราะห์เชิงลึก โดยเน้นการใช้กระบวนการที่เป็นระบบในการแก้ปัญหา.

หน้า 31: Heuristic Solutions

- Heuristic solutions: การแก้ปัญหาที่ใช้เหตุผลและผลลัพธ์จากความรู้และประสบการณ์.
 - ตัวอย่างการใช้งานในคอมพิวเตอร์:
 - ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence - AI): ใช้แก้ปัญหาที่ไม่มีคำตอบที่ชัดเจน เช่น การสร้าง chatbot ที่สามารถพูดคุยเหมือนมนุษย์ หรือการตัดสินใจในสถานการณ์ที่มีข้อมูลจำกัด.
 - AI สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์และตอบสนองต่อปัญหาได้เหมือนมนุษย์.
 - การใช้งาน Robotics: หุ่นยนต์ที่ใช้ในงานต่างๆ เช่น การผลิตอุตสาหกรรม หรือการช่วยงานในสถานการณ์เฉพาะ เช่น การสำรวจพื้นที่อันตราย.

เพิ่มเติมที่ควรรู้:

1. Heuristic solutions เหมาะกับปัญหาที่ไม่มีคำตอบตายตัวหรือข้อมูลไม่ครบถ้วน เช่น การวางแผนกลยุทธ์หรือการคาดการณ์.
2. การเรียนรู้วิธีนี้ช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงลึกและสร้างสรรค์.

หน้า 32: Algorithmic Solutions

- Algorithmic solutions: วิธีการแก้ปัญหาที่เป็นลำดับขั้นตอนชัดเจน มีโครงสร้างที่แน่นอน.
 - รายละเอียด:
 - ใช้กระบวนการแก้ปัญหา 6 ขั้นตอน (Identify → Understand → Explore alternatives → Select → List instructions → Evaluate).
 - มีการนำขั้นตอนมาประยุกต์ในงานต่างๆ เช่น การแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ หรือการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์.
 - อัลกอริธึมส่วนใหญ่สามารถเขียนเป็น Flowchart เพื่อแสดงขั้นตอนการทำงานได้ง่าย.

เพิ่มเติมที่ควรรู้:

1. การเขียน Algorithm ต้องมีการวางแผนล่วงหน้าและกำหนดเงื่อนไขที่ชัดเจน.
2. ตัวอย่างการใช้ Algorithm เช่น การคำนวณภาษี การจัดการระบบข้อมูล หรือการพัฒนาโปรแกรมที่ใช้การวิเคราะห์เชิงตัวเลข.

หน้า 33 Problem Solving with Computers

กระบวนการแก้ปัญหาด้วยคอมพิวเตอร์สามารถแบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอนหลัก ดังนี้:

1. **Identify the Problem** (ระบุปัญหา): กำหนดและทำความเข้าใจปัญหาที่ต้องการแก้ไขอย่างชัดเจน.

2. **Understand the Problem** (เข้าใจปัญหา): ทำการวิเคราะห์หว่าอะไรคือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง.
 3. **Identify Alternative Ways** (ระบุทางเลือกในการแก้ปัญหา): ค้นหาวิธีแก้ปัญหที่เป็นไปได้หลายๆทาง.
 4. **Select the Best Solution** (เลือกวิธีที่ดีที่สุด): ประเมินข้อดี-ข้อเสีย และเลือกวิธีที่เหมาะสม.
 5. **List Instructions** (เขียนขั้นตอนการแก้ปัญหา): วางลำดับขั้นตอนอย่างเป็นระบบ.
 6. **Evaluate** (ประเมินผล): ตรวจสอบและวิเคราะห์ผลลัพธ์จากวิธีการแก้ปัญหาที่เลือกใช้.
-

หน้า 34: Identify และ Understand the Problem

(1) Identify the Problem

- โจทย์ปัญหา คือ การเขียนโปรแกรมเครื่องคิดเลขที่สามารถ:
 - คำนวณพื้นฐาน เช่น บวก (+), ลบ (-), คูณ (*), หาร (/), และหารเอาเศษ (%).
 - รับตัวเลข 2 จำนวน และตัวดำเนินการ.
 - ผลลัพธ์ต้องแม่นยำและรองรับข้อผิดพลาด.

(2) Understand the Problem

- วิเคราะห์:
 - **Input:** ตัวเลข 2 ตัว และตัวดำเนินการ (เช่น +, -, *, /, %).
 - **Output:** ผลลัพธ์ที่คำนวณได้ หรือแจ้งเตือนข้อผิดพลาด (เช่น หารด้วยศูนย์).
 - **ข้อกำหนด:** ต้องรองรับเฉพาะตัวดำเนินการที่กำหนดไว้ และต้องจัดการข้อผิดพลาด.
-

หน้า 35 : Identify Alternative Ways และ Select the Best Solution

(3) Identify Alternative Ways

- ทางเลือกในการพัฒนาโปรแกรม:
 1. ใช้ **if-else statements**: ตรวจสอบตัวดำเนินการที่ละเอียดอ่อน.
 2. ใช้ **dictionary mapping**: จับคู่ตัวดำเนินการกับฟังก์ชัน.
 3. ใช้ **switch-case**: สำหรับภาษาที่รองรับ (C++, Java).

(4) Select the Best Solution

- เลือกใช้ **if-else statements**:
 - เหมาะสำหรับผู้เริ่มต้น.
 - เข้าใจง่าย และใช้งานได้ในภาษา Python.

หน้า 36 List Instructions

(5) List Instructions

- เขียน Algorithm:
 1. รับ Input 2 ตัวเลขและตัวดำเนินการ.
 2. ตรวจสอบตัวดำเนินการ:
 - บวก → คำนวณผลลัพธ์การบวก.
 - ลบ → คำนวณผลลัพธ์การลบ.
 - คูณ → คำนวณผลลัพธ์การคูณ.
 - หาร → ตรวจสอบตัวเลขที่สอง (หารด้วยศูนย์ไม่ได้).
 - หารเอาเศษ → คำนวณผลลัพธ์การหารเศษ.
 3. แสดงผลลัพธ์.
 4. แจ้งข้อผิดพลาด (หากอินพุตไม่ถูกต้อง).

- สร้าง Flowchart:
 - แสดงลำดับการตรวจสอบ Input, การคำนวณ และการแสดงผล.
 - เขียนโค้ดโปรแกรม:
 - ใช้ Python หรือภาษาอื่นที่ถนัด.
-

หน้า 37 : Evaluate

(6) Evaluate

- การทดสอบโปรแกรม:
 - กรณีปกติ:
 - เช่น $10 + 5 \rightarrow 15$, $10 / 5 \rightarrow 2$.
 - กรณีพิเศษ:
 - เช่น $10 / 0 \rightarrow \text{Error: Division by zero}$.
 - เช่น $10 \# 5 \rightarrow \text{Error: Invalid operator}$.
 - การตรวจสอบผลลัพธ์ (Result Validation):
 - เปรียบเทียบผลลัพธ์กับเครื่องคิดเลขจริง หรือคำนวณด้วยตนเอง.
-

9. หน้า 39-40 Difficulties with Problem Solving

หัวข้อหลัก: ความยากลำบากที่อาจเกิดขึ้นในการแก้ปัญหาทางคอมพิวเตอร์

1. ข้อจำกัดในการทำงานของคอมพิวเตอร์

1. การเก็บข้อมูล:

- ข้อมูลที่คอมพิวเตอร์ใช้ในการแก้ปัญหาจำเป็นต้องมีความถูกต้องและครบถ้วน หากข้อมูลที่ได้รับมามีข้อบกพร่อง เช่น ไม่ครบถ้วน หรือผิดพลาด อาจทำให้การแก้ปัญหาไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง.

2. การให้เงื่อนไขข้อมูลที่จำกัด:

- คอมพิวเตอร์ไม่สามารถคิดแก้ปัญหาได้เองเหมือนมนุษย์ ต้องมีการตั้งโปรแกรมและให้เงื่อนไขที่ชัดเจนในทุกขั้นตอน.

3. การวางคำสั่งที่จำกัด:

- การที่คำสั่งหรืออัลกอริทึมถูกกำหนดให้แก้ปัญหาได้ในขอบเขตที่กำหนดเท่านั้น ทำให้ไม่สามารถแก้ปัญหาที่อยู่นอกขอบเขตนี้ได้.

2. ทุกคนมีปัญหามากมายที่ต้องแก้ไขในปัจจุบัน

1. บางคนไม่ให้ความสำคัญกับปัญหา:

- ผู้ใช้หรือผู้เกี่ยวข้องอาจไม่เข้าใจว่าแต่ละปัญหาสำคัญอย่างไร ทำให้ไม่สนใจหรือเพิกเฉย.

2. ขาดการวิเคราะห์ปัญหาอย่างละเอียด:

- ปัญหาหลายอย่างเกิดจากการวิเคราะห์ที่ผิวเผิน ขาดการลงลึกในรายละเอียดของปัญหา หรือไม่มองปัญหาทั้งระบบ.

3. การระบุปัญหาไม่ชัดเจน:

- เช่น ไม่สามารถบอกได้ว่าปัญหาเกิดขึ้นเพราะอะไร หรือการแก้ไขต้องเริ่มจากส่วนไหน.

4. การสื่อสารที่ไม่เหมาะสม:

- หากผู้ใช้งานอธิบายปัญหาให้ผู้พัฒนาโปรแกรมไม่ชัดเจน หรือขาดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ จะทำให้การแก้ปัญหาไม่ถูกต้อง.

5. ขาดความรู้พื้นฐาน:

- ผู้ใช้อาจไม่มีความรู้พื้นฐานเพียงพอในการอธิบายปัญหาที่เกิดขึ้น หรือไม่เข้าใจการทำงานของระบบ.

6. พยายามแก้ปัญหาโดยไม่เข้าใจปัญหาจริง:

- แก้ไขแบบลองผิดลองถูกโดยไม่มีการวิเคราะห์ หรือแก้ปัญหาไม่ตรงจุด.

10. หน้า 41-42 Measurement and Test: Time and Test

python

Copy E

```
import time # นำเข้าโมดูล time สำหรับจับเวลาการทำงานของโปรแกรม

def SequencesV1(n): # นิยามฟังก์ชัน SequencesV1 เพื่อคำนวณผลรวมของตัวเลขตั้งแต่ 1 ถึง n
    total = 0 # กำหนดค่าเริ่มต้นของตัวแปร total เป็น 0
    for i in range(n): # วนลูปตั้งแต่ 0 ถึง n-1
        total += (i + 1) # เพิ่มค่า (i + 1) ไปยังตัวแปร total
    return total # ส่งค่าผลรวมกลับไปยังผู้เรียกใช้ฟังก์ชัน

num = int(input("Input Value: ")) # รับค่าจำนวนเต็มจากผู้ใช้และเก็บไว้ในตัวแปร num
start = time.time() # บันทึกเวลาที่เริ่มต้นการทำงานของฟังก์ชัน

print("ans = ", SequencesV1(num)) # เรียกใช้ฟังก์ชัน SequencesV1 และพิมพ์ผลลัพธ์
print("time = ", (time.time() - start) * 1000)
# คำนวณเวลาที่ใช้ในการทำงาน (เวลาปัจจุบัน - เวลาเริ่มต้น) และแปลงเป็นมิลลิวินาที
```

อธิบายผลลัพธ์:

1. Input Value: ผู้ใช้ระบุค่าอินพุต (ในตัวอย่างคือ 1000000).
2. ผลลัพธ์: แสดงผลรวมของตัวเลขตั้งแต่ 1 ถึง 1000000.
 - ผลลัพธ์: 500000500000
3. เวลา: แสดงเวลาที่ใช้ในการคำนวณ (เช่น 64.993... มิลลิวินาที).

HW1-CH1-Program ทอนเงิน

```
def calculate_change(price, paid):
    # ฟังก์ชันนี้คำนวณเงินทอนจากราคาสินค้า (price) และเงินที่จ่าย (paid)

    if paid < price: # ตรวจสอบว่าเงินที่จ่ายเพียงพอหรือไม่
        return "Error: เงินที่จ่ายไม่เพียงพอ" # ส่งข้อความแจ้งเตือนกรณีเงินไม่พอ

    change = paid - price # คำนวณเงินทอน
    denominations = [1000, 500, 100, 50, 20, 10, 5, 1] # ประเภทของธนบัตรและเหรียญ
    denomination_names = { # ชื่อของธนบัตรและเหรียญในภาษาไทย
        1000: 'แบงค์ 1000',
        500: 'แบงค์ 500',
        100: 'แบงค์ 100',
        50: 'แบงค์ 50',
        20: 'แบงค์ 20',
        10: 'เหรียญ 10',
        5: 'เหรียญ 5',
        1: 'เหรียญ 1'
    }

    result = {} # เก็บผลลัพธ์ของจำนวนธนบัตร/เหรียญแต่ละประเภท
    total_change = 0 # เก็บผลรวมของเงินทอนทั้งหมด (ควรเท่ากับ change)

    for denom in denominations: # วนลูปผ่านประเภทธนบัตร/เหรียญทั้งหมด
        count = change // denom # คำนวณจำนวนธนบัตร/เหรียญที่ใช้
        if count > 0: # ถ้าจำนวนธนบัตร/เหรียญที่ใช้นั้นมากกว่า 0
            if denom >= 10: # ถ้าเป็นธนบัตร
                result[denomination_names[denom]] = f"{count} ใบ"
            else: # ถ้าเป็นเหรียญ
                result[denomination_names[denom]] = f"{count} เหรียญ"
            total_change += count * denom # เพิ่มมูลค่าของธนบัตร/เหรียญที่ใช้เข้าไปในผลรวมเงินทอน
            change %= denom # หักจำนวนเงินที่ทอนแล้วออกจาก change

    return result, total_change # คืนค่า↓ ้เป็น tuple (result, total_change)
```

```

# รับข้อมูลจากผู้ใช้
price = int(input("กรุณาใส่ราคา: ")) # รับราคาสินค้าจากผู้ใช้
paid = int(input("กรุณาใส่จำนวนเงินที่จ่าย: ")) # รับจำนวนเงินที่ผู้ใช้จ่าย

# คำนวณการทอนเงิน
result = calculate_change(price, paid)

# ตรวจสอบผลลัพธ์ที่ได้รับ
if isinstance(result, tuple) and len(result) == 2: # ตรวจสอบว่าผลลัพธ์เป็น tuple ที่มี 2 ค่า (re:
    result, total_change = result # แยกค่าผลลัพธ์ออกมา
    print(f"ผลรวมเงินทอน: {total_change} บาท") # แสดงผลรวมเงินทอน
    for denomination, count in result.items(): # วนลูปผ่านผลลัพธ์แต่ละประเภทธนบัตร/เหรียญ
        print(f"{denomination}: {count}") # แสดงจำนวนธนบัตร/เหรียญแต่ละประเภท
    else:
        print(result) # แสดงข้อความผิดพลาด (เงินไม่พอ)

```

อธิบายโดยย่อ:

- ฟังก์ชัน `calculate_change` คำนวณเงินทอนและแจกแจงธนบัตร/เหรียญที่ต้องใช้.
- มีการตรวจสอบกรณีเงินที่จ่ายไม่พอ และคืนข้อความแสดงข้อผิดพลาด.
- การคำนวณใช้ `//` (หารเอาจำนวนเต็ม) และ `%` (หารเอาเศษ) เพื่อจัดการเงินทอนในแต่ละขั้น.
- มีการจัดการแยกประเภทธนบัตรและเหรียญ พร้อมแสดงผลในรูปแบบที่เข้าใจง่าย (เช่น ใบ, เหรียญ).

1. 2. 3. 4. 5. 6.


```
PS C:\Users\rawip\OneDrive\
ate_change.py
กรุณาใส่ราคา: 4569
กรุณาใส่จำนวนเงินที่จ่าย: 5000
ผลรวมเงินทอน: 431 บาท
แบงค์ 100: 4 ใบ
แบงค์ 20: 1 ใบ
เหรียญ 10: 1 ใบ
เหรียญ 1: 1 เหรียญ
```

```
PS C:\Users\rawip\OneDrive\เดสก์ท็อป\ProblemSolving> &
ate_change.py
กรุณาใส่ราคา: 456
กรุณาใส่จำนวนเงินที่จ่าย: 400
Error: เงินที่จ่ายไม่เพียงพอ
PS C:\Users\rawip\OneDrive\เดสก์ท็อป\ProblemSolving> |
```

การแก้ปัญหา 6 ขั้นตอนในบริบทของการคำนวณเงินทอน

1. ระบุปัญหาที่เกิดขึ้น (Identify the Problem)

- ปัญหา: ต้องการเขียนโปรแกรมที่สามารถคำนวณเงินทอนจากจำนวนเงินที่จ่ายและราคาสินค้า พร้อมแจกแจงจำนวนธนบัตรและเหรียญที่ต้องใช้ในการทอน.
-

2. ทำความเข้าใจกับปัญหา (Understand the Problem)

- ข้อมูลที่ต้องการ:
 - price (ราคาสินค้า).
 - paid (จำนวนเงินที่จ่าย).
 - ผลลัพธ์ที่คาดหวัง:
 - change (เงินทอน).
 - รายการธนบัตรและเหรียญที่ใช้ในการทอน.
-

3. ระบุทางเลือกในการแก้ปัญหา (Identify Alternative Ways to Solve the Problem)

- วิธีที่ 1: คำนวณเงินทอนโดยใช้การลบตรง ($\text{change} = \text{paid} - \text{price}$).
 - วิธีที่ 2: ใช้ข้อมูลชนิดเงินสดที่ครอบคลุม (เช่น ธนบัตร: 1000, 500, 100 / เหรียญ: 10, 5, 1).
 - วิธีที่ 3: ใช้การหารแบบโมดูลัส ($\text{change \%} = \text{denom}$) เพื่อแจกแจงธนบัตร/เหรียญ.
-

4. เลือกวิธีที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหา (Select the Best Solution)

- เหตุผลในการเลือก: วิธีที่ช่วยให้สามารถแจกแจงธนบัตรและเหรียญที่ใช้ได้ง่ายและรวดเร็ว เช่น ใช้การลบและโมดูลัสในการคำนวณ.
-

5. ลำดับขั้นตอนในการแก้ปัญหา (List Instructions)

1. รับข้อมูลจากผู้ใช้:
 - price (ราคา) และ paid (เงินที่จ่าย).
2. คำนวณเงินทอน ($\text{change} = \text{paid} - \text{price}$).

3. ตรวจสอบข้อผิดพลาด:

- ถ้า $\text{paid} < \text{price}$ ให้แสดงข้อความ "เงินที่จ่ายไม่พอ".

4. แจกแจงจำนวนธนบัตรและเหรียญ:

- ใช้การหาร (//) และหารเอาเศษ (%) เพื่อคำนวณจำนวนเงินทอน.

5. แสดงผลลัพธ์.

6. ประเมินวิธีการแก้ปัญหา (Evaluate the Solution)

- การทดสอบ:

- กรณีที่เงินจ่ายน้อยกว่าราคา: โปรแกรมต้องแสดงข้อความ "Error".
 - กรณีที่เงินจ่ายมากกว่าราคา: คำนวณเงินทอนและแจกแจงธนบัตร/เหรียญได้อย่างถูกต้อง.
-

